

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUÍS COMPANYS EL 1931

la humanitat

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Barcelona, desembre 1984

Vol. III, 3.ª Època, Núm. 72/60 Ptes.

L'aportació d'ERC al Consell Executiu

Cent dies des del Govern

El Conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya, Joan Hortalà, en la roda de premsa en la que explicà l'entrevista amb Solchaga. A la seva dreta el Secretari General del Departament i conseller nacional del nostre partit, Enric Arderiu.

S'han complert, no fa pas gaire, els cent dies del Conseller J. Hortalà al Govern de la Generalitat de Catalunya. Hortalà, l'únic membre d'E.R.C. en el Gabinet català, té en aquest temps tot un seguit d'accions endegades, que ja avalen suficientment una trajectòria dinàmica i nova al front del Departament d'Indústria i Energia. En tots els àmbits de llur actuació, cal ressenyar l'interès que ha mostrat pel progrés de la indústria del nostre país i pel millorament dels serveis que se li ofereixen, fins acunyar-ho com la imatge que la Conselleria amb certa celeritat va assolint.

Així, ens trobem que la divisa d'estalvi energètic i de millor aprofitament dels recursos ecològics, no ha trigat molt en produir-se en alguns casos. A mitjans de setembre anunciava, concretament, que la Generalitat endegaria una planta pilot a Girona per l'aprofitament energètic dels subproductes del suro. Aquest sistema significa un important ajut a la indústria surera, però sobretot evita al màxim les pèrdues energètiques. Poc temps després, també en el camp de la política energètica, el Departament d'Indústria participà en l'endegament d'una planta digestora de residus orgànics per obtenir biogàs. Aquest sistema es potenciarà per implantar-lo a les granges, representant una nova forma, aquí, d'obtenir energia en els sistemes rurals abaratant el seu cost considerablement.

En la política industrial i tecnològica, un dels grans blocs del Departament, les directrius s'han orientat vers el foment d'una estructura industrial més forta i més competitiva. Aquesta política, primordial per la recuperació de llocs

de treball i pel relleu d'algunes empreses, té en la reconversió industrial la dificultat més important. Temes com la Z.U.R. -(Zones d'Urgent Reindustrialització)- i el subsector de la motocicleta esportiva, són esculls perillosos per una bona gestió. Amb tot això, i tenint en compte la importància que tenen aquests temes, Hortalà no ha renunciat a vèncer els entrebancs del Govern central. I per tal d'aconseguir resultats positius en el tema de les ZUR i del subsector de les motocicletes, el Conseller Hortalà s'ha entrevistat amb el Ministre d'Indústria Solchaga, que ha plantejat la problemàtica i el seu estudi al Consell de Ministres.

Tanmateix, una de les eines més importants per la recuperació de la indústria és la subvenció de 3 punts de l'interès, pactat amb les entitats d'estalvi, pels crèdits a empreses industrials i a les indústries de serveis. Aquesta és una de les primeres actuacions del Conseller que es materialitzà en un Decret el mes de juliol.

I finalment, en aquest somer repàs, destacar una actuació en política d'innovació tecnològica. Dies enera es signava un acord entre diverses entitats i la Conselleria, pel que es posarà en funcionament un centre per la millora del disseny industrial mitjançant un ordinador de la última generació. Aquest acord, s'inscriu plenament en la política d'estructurar l'empresa industrial catalana per poder competir en el mercat internacional, a preus més assequibles, en la lluita que ja es lliura de cara a l'ingrés en el Mercat Comú.

Carles Anguela □

Editorial

És evident, i s'ha demostrat en les converses de Girona, que les esquerres catalanes no tenen un programa ideològic formal ni unes tàctiques polítiques operants. Començarem per dir que aquestes esquerres tenen molt poca acció que les justifiqui, i això perquè no són esquerres de veritat, només s'ho diuen. Estan en un simple intent d'integració de grups dispersos sense possibilitats d'acció conjunta si no es per a moments electorals en els quals no els hi cal gaires afinitats ideològiques. Són suficients els càlculs i les possibilitats d'atreure vots.

Abans es deia que les dretes sempre estaven unides pels seus interessos i les esquerres ho estaven per les seves afinitats ideològiques. Ara sembla que dretes i esquerres, en això, no estan tan diferenciades. Els simples interessos electorals les marquen amb les mateixes actituds i vicis.

Però on les esquerres catalanes es troben més desorientades es quan volen definir la seva catalanitat. Han fet massa el joc als grups madrilenys per a poder presentar de sobte uns graus suficients de fidelitats catalanes i no saben ara adaptar-se a les exigències que la societat catalana actual els hi demana: El seu catalanisme sona massa a simple necessitat electoral.

No es pot estar a l'hort i a la vinya a la vegada, no es pot defensar tota la política centralista del Govern socialista espanyol i al mateix temps presentar-se com a campeó del nacionalisme català d'esquerres. El drama d'aquestes esquerres catalanes està en aquesta impossibilitat de donar una imatge de fidelitat al nacionalisme català.

Estan en un carreró sense sortida, cosa que lamentem car deixen la política catalana sense una força necessària, la que hauríem pogut representar nosaltres que som una autèntica esquerra nacionalista marginada per aquesta política indefinida en el terreny social i en el terreny polític.

M. C. □